

[Willesen.]

Mand, der tidligere var kommet saare galt af Sted ved sit Forsøg paa at ordne et Bankspørgsmaal, og dernæst ved at betale vedkommende og de andre saaledes, at det vækker almindelig Forbavselse, og jeg tror ogsaa i nogen Maade Forargelse. Selv om det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke havde megen Tillid til denne Forargelses Dybde og Holdbarhed, tror jeg alligevel, at hver Gang disse Spørgsmaal bringes frem for Offentligheden, rejser der sig noget af denne Følelse, og man spørger: Var det nu ogsaa nødvendigt? Thi selvfølgelig har det ærede Medlem Ret i, at vel skal ogsaa Embedsmænd have en rimelig Betaling for Overarbejde, men man har dog en stærk Følelse af, at man her er ude i det urimelige og det overdrevne, at kort sagt de paagældende er løbet ganske om Hjørnet med den daværende Handelsminister. Jeg synes derfor ogsaa, der er ganske rimelig Mening i det Krav, det ærede Medlem stillede, at den paagældende Departementschef fritages for sin Stilling som Formand for Landmandsbankens Afviklingskasse. Thi jeg synes, der paa en eller anden Maade maa foretages et Tilbageog fra det, her er sket, og at ogsaa den nuværende ansvarlige Minister giver den Misbilligelse offentligt Udtryk, som jeg personlig og sikkert mange med mig er overbevist om, at han nærer i sit Hjerte.

Holstein: Under Behandlingen i Foraaret 1928 af Forslaget til Landmandsbankens sidste Rekonstruktion blev der saa vidt mig bekendt af det Folketingsudvalg, der havde Landmandsbankforslaget til Behandling, rettet en Forespørgsel til Ministeriet eller til Landmandsbanken om de Honorarer, man agtede at udbetale til de Udvalg, der havde haft til Opgave at tilrettelægge det forberedende Arbejde til en Nyordning af Banken. Det var, inden Lovforslaget blev vedtaget, en offentlig Hemmelighed, at de paagældende Landmandsbanksudvalg havde oppebaaret eller tænkt at skulle oppebære opsigtsvækkende store Honorarer. Jeg spurgte et Medlem af det paagældende Folketingsudvalg, om Spørgsmaalet om disse Honorarer vilde blive taget frem ved Landmandsbankforslagets tredie Behandling, og han

svarede mig, at man havde anmodet om hurtigst muligt at faa nøjagtig Oplysning om disse Honorarer, og at han troede, at disse Oplysninger vilde foreligge inden Landmandsbankforslagets tredie Behandling. Der havde utvivlsomt, hvis Regeringen og Landmandsbanken havde villet det, været Tid nok til at give Tinget de ønskede Oplysninger inden tredie Behandling af Landmandsbankforslaget, men de kom ikke. Følgelig blev Spørgsmaalet om disse Honorarer ikke omtalt ved tredie Behandling. Men umiddelbart efter at Landmandsbankforslaget var vedtaget, blev det bekendt, hvilke Honorarer Medlemmerne af henholdsvis Tremandsudvalget og Tomandsudvalget havde oppebaaret eller tænkt at skulle oppebære.

Som ærede Medlemmer vil erindre, var Forholdet det, at da det Forslag til Rekonstruktion af Landmandsbanken, som det ærede Medlem Hr. Stauning som Stats- og Erhvervsminister gennemførte, var til Behandling i Marts 1926, opfordrede det Folketingsudvalg, som havde Lovforslaget til Behandling, Ministeren til at lade paabegynde en indgaaende Undersøgelse af alle Bankens Forhold samt „Forberedelse af Forslag til en Nyordning, under hvilken Banken kan fortsætte sin Virksomhed, naar Statsgarantien bortfalder“. I Henhold til denne Opfordring nedsatte daværende Minister Stauning et Tremandsudvalg, og dette Tremandsudvalg arbejdede, som ærede Medlemmer vil vide, fra Marts 1926 til Foraaret 1927. (*Afbrydelse:* 1928!). Javel, men arbejdede *alene* fra Foraaret 1926 til Foraaret 1927. (*Afbrydelse:* Det maa være Sommeren!). Et Øjeblik! I Maj 1927 fremlagde daværende Minister Slesbager sit første Forslag til Rekonstruktion af Landmandsbanken. Som det vil erindres, var Landmandsbanksagen stærkt fremme under Debatten her i Tinget, umiddelbart før Ministeriet Stauning demissionerede og vi gik ud i Valgkampagnen, og det hævdedes fra mange Sider her i Salen, og navnlig fra radikal Side, at nu var en Rekonstruktion bydende nødvendig, den Sag kunde ikke vente længere. I sin Programmerklæring udtalte den højtærede Statsminister, at Landmandsbankens snarlige Nyordning var en Hovedsag for det nye Venstreministerium, og Gang paa Gang i Løbet af Vinteren 1927